

2013. szeptember 12., csütörtök

1. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság mindmáig nem fogadott el új európai stratégiát a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról;
2. ismételten felkéri a Bizottságot, hogy legkésőbb 2013 vége előtt terjesszen elő az elkövetkezendő, 2020-ig tartó időszakra vonatkozó új európai stratégiát a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról vonatkozóan;
3. helyteleníti, hogy a Bizottság mindmáig nem nyújtott be irányelvre irányuló javaslatot akár a munkavégzés miatt kialakuló izom- és csontrendszeri megbetegedésekről, akár a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004/37/EK irányelv felülvizsgálata kapcsán, annak ellenére, hogy ezeket már 2011. évi munkaprogramjában meghirdette;
4. megismétli az egészségre és a munkabiztonságra vonatkozó, 2007–2012 közötti európai stratégia középtávú értékeléséről szóló, 2011. december 15-i állásfoglalásában megfogalmazott üzenetet;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és Bizottságnak.

P7_TA(2013)0386

Határokon átnyúló kollektív tárgyalások és transznacionális társadalmi párbeszéd

Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása a határokon átnyúló kollektív tárgyalásokról és a transznacionális szociális párbeszédéről (2012/2292(INI))

(2016/C 093/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint 6. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 151., 152., 154., 155. és 156. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 12. és 28. cikkére, 52. cikkének (3) bekezdésére és 53. cikkére, valamint preambulumára és a vonatkozó magyarázatokra,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményének 11. cikkére,
- tekintettel a (felülvizsgált) Európai Szociális Charta 5. és 6. cikkére,
- tekintettel a szociális partnerek közötti európai szintű párbeszéd előmozdítására irányuló ágazati párbeszédbizottságok létrehozásáról szóló, 1998. május 20-i 98/500/EK bizottsági határozatra,
- tekintettel a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel az európai részvénytársaság státútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló, 2001. október 8-i 2001/86/EK tanácsi irányelvre és az európai szövetkezet státútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

2013. szeptember 12., csütörtök

- tekintettel az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 2009. május 6-i 2009/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a 2011. december 1-jén elfogadott, 17423/11 sz. tanácsi következtetésekre (EPSCO),
- tekintettel a „Transznacionális vállalati megállapodások: a szociális párbeszédben rejlő lehetőségek kihasználása” című, 2012. szeptember 10-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0264),
- tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című, 2012. április 18-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0173),
- tekintettel a Bizottság transznacionális vállalati megállapodásokkal foglalkozó szakértői csoportjának 2012. január 31-i jelentésére,
- tekintettel a Bizottság transznacionális vállalati megállapodásokkal foglalkozó szakértői csoportjának 2012. január 31-i jelentésére,
- tekintettel a „Szerkezetátalakítás és felkészülés a változásra: a közelmúlt tapasztalataiból levonható tanulságok” című, 2012. január 17-i bizottsági zöld könyvre (COM(2012)0007) és az azt kísérő, „Szerkezetátalakítás Európában – 2011” című, 2012. január 17-i szolgálati munkadokumentumra (SEC(2012)0059),
- tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című, 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),
- tekintettel a „Vállalati szinten megtárgyalt transznacionális szövegek feltérképezése” című, 2008. július 2-i bizottsági felmérésre (EMPL F2 EP/bp 2008(D) 14511),
- tekintettel „A transznacionális vállalati megállapodások szerepe a bővülő nemzetközi integrációval összefüggésben” című, 2008. évi bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)2155), tekintettel a „Transznacionális kollektív tárgyalások”
- tekintettel a „Transznacionális kollektív tárgyalások: múlt, jelen és jövő” című, 2006. februári bizottsági jelentésre,
- tekintettel a Szociálpolitikai Menetrendről szóló, 2005. február 9-i bizottsági közleményre (COM(2005)0033),
- tekintettel az ILO munkaügyi záradékokról (állami szerződésekről) szóló (94. számú) és a kollektív tárgyalások előmozdításáról szóló (154. számú) egyezményeire,
- tekintettel az ILO felügyeleti szervei által hozott döntésekre,
- tekintettel a multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló, 1977. évi háromoldalú ILO-nyilatkozatra (a multinacionális vállalatokról szóló nyilatkozat),
- tekintettel az ILO-nak a tisztességes globalizációhoz szükséges társadalmi igazságosságról szóló, 2008. június 10-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) munkahelyi alapvető elvekről és jogokról szóló, 1998. június 18-i nyilatkozatára,
- tekintettel (többek között) az alábbi egyetemes alapvető munkaügyi normákat előíró ILO-egyezményekre: az egyesülés szabadsága és a kollektív tárgyaláshoz való jog (87. egyezmény (1948) és 98. egyezmény (1949)); a munkavállalásban érvényesülő megkülönböztetésmentesség (100. számú egyezmény (1951) és 111. számú egyezmény (1958)),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság által megrendelt, „Az alapvető munkavállalói jogok érvényesítése az EU-ban” tárgyú, 2012. szeptemberi tanulmányára,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság által megrendelt, „Határokon átnyúló kollektív tárgyalások és transznacionális szociális párbeszéd” tárgyú, 2011. júniusi tanulmányára,

2013. szeptember 12., csütörtök

- tekintettel a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0258/2013),
- A. mivel a Bizottság szerint ⁽²⁾ az európai transznacionális vállalati megállapodások („TCA-k”) száma 2012-ben 244 volt; mivel ez a transznacionális vállalatokon belüli foglalkoztatási viszonyok fokozódó európai integrációját jelzi;
- B. mivel a munkavállalók és munkaadók szervezetei ajánlásának megfelelően egyre több új TCA-megállapodásban szerepelnek vitarendezési mechanizmusok;
- C. mivel e megállapodásokra vonatkozóan sem nemzetközi, sem európai szintű jogi keret nem létezik; mivel azonban meg kell vizsgálni, hogy ez okozza-e azt, hogy kevesebb ilyen jellegű megállapodást kötnek;
- D. mivel az Unió egyes tagállamai a foglalkoztatási viszonyok (industrial relations) tekintetében saját, különböző történelmi fejleményeken és hagyományokon alapuló rendszerrel rendelkeznek, amelyet tiszteletben kell tartani, és amelynek egységesítése nem szükséges;
- E. mivel a szociális partnerek közötti, határokon átnyúló partnerségek bevéltak, ami a munkavállalók szabad mozgásának és a munkavállalói jogok határokon átnyúlóan történő előmozdítását illeti; mivel az ilyen határokon átnyúló partnerségek európai uniós támogatása létfontosságú;
- F. mivel az európai szintű párbeszéddel a foglalkoztatás megőrzését és bővítését, a munkafeltételek javítását, ezáltal pedig a transznacionális vállalkozások munkavállalói jólétének innovatív módon történő javítását segíti elő, a kollektív-szerződés-kötési szabadság egyidejű fenntartása mellett;
- G. mivel az EU alapvető jogként ismeri el az egyesülés szabadságát és a kollektív tárgyalásokhoz való jogot;
- H. mivel az üzleti vállalkozások egyre nagyobb mértékben működnek európai szinten, ugyanakkor a munkavállalók képvisellete jellemzően nemzeti szinten történik;
1. megjegyzi, hogy ez az állásfoglalás a TCA-kra vonatkozik; emlékeztet arra, hogy a TCA-megállapodások egyrészt a szakszervezetek és/vagy szakszervezeti szövetségek, másrészt pedig az egyes vállalatok és/vagy a munkáltatói szövetségek között, jellemzően ágazati szinten jönnek létre, és hogy az állásfoglalás nem érinti a nemzetközi keretmegállapodásokat (IFA), amelyeket a nemzetközi szakszervezeti szövetségek írnak alá a vállalkozásokkal; kiemeli, hogy meg kell erősíteni az európai és a transznacionális társadalmi párbeszédet és a határokon átnyúló kollektív tárgyalásokat;
2. javasolja, hogy a Bizottság vegye fontolóra, hogy az európai TCA-kra vonatkozóan szükséges és hasznos-e egy fakultatív európai jogi keret kidolgozása, a keretrendelkezést követő megállapodásokra vonatkozó nagyobb jogbiztonság, nagyobb átláthatóság, előre látható és végrehajtható joghatások érdekében; javasolja, hogy mozdítsák elő azokat az európai TCA-kra vonatkozó gyakorlatokat, amelyek elismerik a szerződő felek szerződési autonómiáját, és ajánlja, hogy a megállapodásokba foglaljanak bele a vitaendezésre vonatkozó rendelkezéseket;

Fakultatív jogi keret az európai TCA-k számára

3. hangsúlyozza a szociális partnerek önállóságát, amelynek révén azok bármely szinten tárgyalásokat folytathatnak és megállapodásokat köthetnek;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0005.

⁽²⁾ Transznacionális vállalati megállapodások: a szociális párbeszédben rejlő lehetőségek kihasználása, bizottsági szolgálati munkadokumentum, 2012.9.10., (SWD(2012)0264, 2. o.).

2013. szeptember 12., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy a TCA-megállapodások egymástól eltérnek például alkalmazhatóságuk, hatályuk és az aláíró felek tekintetében, valamint a felek céljai, kiindulási pontjai, igényei és célkitűzései szerint; megállapítja, hogy a vállalatok és vállalati kultúrák jelentősen eltérnek egymástól, és a szerződő felek különböző TCA-megállapodások létrehozására vonatkozó autonómiáját tiszteletben kell tartani;
5. javasolja a szociális partnereknek, hogy a transznacionális vállalati megállapodásokkal kapcsolatban osszák meg egymással tapasztalataikat;
6. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a fakultatív jogi keret vizsgálatát a szociális partnerek, továbbá az érintett vállalatok és vállalatcsoportok általi önkéntes alkalmazásra, valamint a rugalmasságra és a nemzeti szintre utalásra kell alapoznia annak érdekében, hogy a transznacionális vállalati megállapodás joghatással bírjon; kifejezetten hangsúlyozza a szociális partnereknek és a kollektív megállapodások partnereinek az autonómiáját;
7. úgy véli, hogy az európai üzemi tanácsokat adott esetben teljes mértékben be kell vonni az európai szakszervezeti szövetségekkel folytatott tárgyalásokba, különösen azért, mert fel tudják tárni a TCA szükségességét/lehetőségét, kezdeményezni tudják a tárgyalási folyamatot, és egyengetni tudják a tárgyaláshoz vezető utat, valamint hozzá tudnak járulni az átláthatóság és a megállapodásokkal kapcsolatos információk érintett munkavállalókhöz való eljuttatásához; üdvözli, hogy egyes európai szakszervezeti szövetségek eljárési szabályokat dolgoztak ki az európai üzemi tanácsok bevonására vonatkozóan;
8. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a kedvezőbb rendelkezés elvének („most favourable clause”) és a csökkentést kizáró záradék („non-regression clause”) beillesztése szükséges ahhoz, hogy kizárható legyen annak a veszélye, hogy valamely európai transznacionális vállalati megállapodás aláássa vagy befolyásolja a nemzeti kollektív megállapodásokat („collective agreements”) és a nemzeti vállalati megállapodásokat („company agreements”);
9. javasolja alternatív vitarendezési eljárások bevezetését; úgy véli, hogy közösen el kellene fogadni egy vállalati szintű, például az aláíró feleket vitarendezési záradék önkéntes elfogadására ösztönző eseti közös mechanizmust annak érdekében, hogy a szerződő felek megoldást találhassanak konfliktusaikra; javasolja, hogy e záradékokat az európai unió szociális partnerek által ágazati szinten elfogadott és biztosított alternatív vitarendezési mintákra alapozzák; elismeri, hogy sok, már megkötött európai szintű transznacionális vállalati megállapodás foglal magában már működő, peren kívüli vitarendezési mechanizmusokat, és ezzel kapcsolatban fokozottabb európai szintű tapasztalatcserére ösztönzi a szociális partnereket, valamint arra, hogy találják meg az azok továbbfejlesztésére, illetve optimalizálására irányuló módszereket;
10. javasolja a Bizottságnak, hogy az európai transznacionális vállalati megállapodásokkal kapcsolatban a következő kritériumok figyelembevételét ajánlja a szociális partnerek számára: a felhatalmazási eljárás, azaz a tárgyalásban részt vevő szerződő felek legitimitásának és reprezentativitásának tisztázása; a megállapodás megkötésének helye és dátuma; a tartalmi és földrajzi hatály; a kedvezőbb rendelkezés elve és a csökkentést kizáró záradék; az érvényességi időszak; a megállapodás felbontásának feltételei, valamint a vitarendezési mechanizmusok; a megállapodás hatálya alá tartozó személyek; és egyéb formai követelmények;
11. üdvözli a Bizottság által a szociális partnerek és a szakértők közötti tapasztalatcsere – többek között példák gyűjtése, adatbankok létrehozása és tanulmányok készítése általi – támogatására biztosított tevékenységeket;
12. emlékeztet ezzel kapcsolatban a szociális partnerek közötti, határokon átnyúló partnerségekkel kapcsolatban szerzett kedvező tapasztalatokra, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jövőben biztosítsanak uniós támogatást az ilyen partnerségek számára;
13. bátorítja az európai szociális partnereket, hogy használják ki teljes mértékben az EUMSZ 155. cikke szerinti uniós megállapodások lehetőségét, ugyanakkor teljes mértékben tartsák tiszteletben önállóságukat;
14. kéri, hogy az európai szociális partnerek jussanak erőteljesebb szerephez az európai politikák formálásában; kéri különösen, hogy a szociális partnerek vegyenek részt az éves növekedési jelentés előkészítésében, és hogy játsszanak erőteljesebb szerepet a tagállamok által elért előrehaladás nyomon követésében;
15. hangsúlyozza, hogy fokozni kell nők szociális párbeszédben és kollektív tárgyalási struktúráiban való képviseletét és részvételét, valamint hogy az érintett fórumokon is érvényesíteni kell a nemek közötti egyenlőséget a nők véleményének kikérése és a nemek közötti egyenlőség kérdéskörének a kollektív tárgyalásokba való beépítése érdekében; rámutat, hogy a szociális párbeszédben és a kollektív tárgyalásokban – mint a nemek közötti munkahelyi egyenlőség előmozdításának eszközeiben – kétségtelenül óriási lehetőség rejlik;

2013. szeptember 12., csütörtök

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, az uniós szociális partnereknek, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TA(2013)0387

A kísérő nélküli kiskorúak helyzete az EU-ban

Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása a kísérő nélküli kiskorúak európai uniós helyzetéről (2012/2263(INI))

(2016/C 093/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 67. és 79. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának rendelkezéseire, különösen 24. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára;
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez intézett 2010. május 6-i közleményére a kísérő nélküli kiskorúakról szóló cselekvési tervről (2010–2014) – COM(2010)0213),
- tekintettel a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek benyújtott, 2012. szeptember 28-i, „Féldős jelentés a kísérő nélküli kiskorúakról szóló cselekvési terv végrehajtásáról” című bizottsági jelentésre (COM(2012)0554),
- tekintettel a Stockholmi Program végrehajtásáról szóló cselekvési tervet meghatározó, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2010. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2010)0171),
- tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményről szóló 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács 2010. június 3-i, 3018. ülésén elfogadott, a kísérő nélküli kiskorúakról szóló következtetéseire,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 12. o.

⁽²⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.